

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Human rights

حقوق بشر

26 اکتوبر 2008

هموطن و دانشمند گرانقدر، جناب داکتر صاحب ساویز!
از مقاله ارسالی شما که ورودتان را به پورتال "افغانستان آزاد – آزاد افغانستان" نوید میدهد، یک جهان سپاس.
آرزومندیم که همکاری خویش را با ما ادامه داده و خوانندگان پورتال را از فیض مقالاتتان بهره مند بگردانید.
موفق و به یاد مردم و وطن باشید! با تقدیم محبت

اداره پورتال AA-AA
"افغانستان آزاد – آزاد افغانستان"

داکتر اسلام الدین ساویز
ورجینیا، اپریل، ۲۰۰۷

مجرمین جنگی و محکمه بین المللی « لاهه »

مکن چیره بر زیر دستان ستم که دستی هست بالای دست توهم

مضمون اول

از قرن نهم بدین سو، موضوع مجرمین جنگی مورد مباحثه و پی گیری قرار گرفته است و ممالکی که فاتح شده اند، آنها را که باعث جنگ و قتل و خون ریزی شده اند، مورد تعقیب قرار داده اند. اولین کسی که در تاریخ معاصر محکوم به زندان شد و در جزیره سنت هلن محبوس گردید، ناپلئون بناپارت امپراتور فرانسه بود. یک تعداد جنرال های ناپلئون هم تعقیب قانونی شدند. در دوران جنگ های فرانسه و آلمان در سال های ۱۸۷۰ و جنگ عمومی اول هم این موضوع بعد از جنگ روی دست گرفته شده است و در آلمان بعد از جنگ عمومی اول نه تنها جنرال های زیادی از کار برطرف شدند، بلکه خود آلمان مجبور شد تا صد سال آینده غرامات جنگی را بپردازد. اما مهمترین رویداد در تاریخ معاصر، محاکمه فرمانروایان نازی بود که در سال ۱۹۴۶ در شهر «نورنبرگ» دایر گردید. درین محاکمه جنرال های برجسته و وزرای دوران جنگ عمومی دوم توسط ۱۳ قاضی بین المللی، به صورت قانونی و با داشتن وکیل مدافع محاکمه شده، یک تعداد شان به اعدام و یک تعداد دیگر به دوره های مختلف حبس محکوم شدند.

بعد از جنگ عمومی دوم، محکمه بین المللی «لاها»، در هالند تأسیس شد که هدف آن تعقیب و محاکمه مجرمین جنگی و کسانی است که جنایات در مقابل بشر انجام داده و حقوق بشر را پایمال کرده می باشند. گرچه این محکمه نتوانسته وظیفه خود را تا حال به صورت درست اجرا نماید، و جنایاتی که از طرف کمونیست ها در ممالک اروپای شرقی انجام گرفت و کشتار ۱۳ میلیون روس توسط استالین خونخوار و جنایاتی که در دیگر نقاط جهان صورت گرفت مورد پی گرد قانونی قرار نگرفت، اما باز هم در مواردی یک تعداد زیاد اشخاص را محاکمه

کرده اندو اقلأ امیدى برای رنج دیدگان و آنانى که پدر و مادر و برادر و خواهر خود را از دست داده اند، مى با شد که لا اقل مرجعى است که شاید روزى بتواند اين همه مرتکبين بى عدالتى و جنايات را به جزا برساند.

در حصه جنايت کاران جنگى در افغانستان، از مدت هاست که فعاليت هاىى برای شناخته شدن و تحويل دادن شان به چنگال عدالت در جريان است.

در سالهاى ۹۰ فعاليت هاىى در استراليا و هالند برای شناخت جنایتکاران جنگى روى دست گرفته شد و در سال ۱۹۹۳ حکومت استراليا دو نفر از پرچمى هاى شناخته شده را از آن مملکت اخراج کرد. در سال ۱۹۹۴ به اثر فعاليت يك تعداد افغان ها يك لست صد نفرى از کمونيست ها و مجرمين جنگى در هالند تهيه شده و به حکومت هالند ارسال گرديد که متاسفانه تاحال سرنوشت آن معلوم نيست. (1)

در سال هاى ۱۹۹۴ و ۱۹۹۵ در جريده «اميد» پيشنهادهائى از جانب مرحوم «سيد قاسم رشتيا»، محترم «واحد على» و بنده به ارتباط به اين موضوع شده بود که در اثر تحولات افغانستان به فراموشى سپرده شد. هم چنان در امريکا در سال ۱۹۹۶ پروگرامى از طرف تلوزيون «آريانا» به سر کردگى محترم «نييل مسکينيار» روى دست گرفته شد تا پرچمى ها و خلقى ها را که دست شان به خون ملت مظلوم افغانستان آلوده است، شناسائى کنند، ولى در اثر تحولاتى که در افغانستان به وجود آمد و جنايات بد تری که از طرف تفنگ به دستان در مملکت ما صورت گرفت، آن موضوع هم تعقيب نشد. اما ملل متحد و محکمه بين المللى «هاگ»، بايد به هر شکلى که باشد، عاقبت اين جنایتکاران را به ميز محاکمه خواهند کشيد!

اينکه جنایتکاران در افغانستان، خود شان خود را تبرئه کرده و يا امروز در مقامات بلند دولتى و يا به حيث وکلایى شورای ملی سرنوشت ملت مظلوم مارا به دست دارند، بايد منتظر عدالت باشند و افغان ها جنايات آنها را فراموش نکرده، به هر شکلى که باشد آنها را روزى به محاکمه خواهند کشانيد. اگر مرگ آنها را امان داد، محاکمه و عدالت خدای بزرگ آن ها را به پائين ترين دوزخ خواهد برد.

نظر به عضويت افغانستان در مؤسسه ملل متحد و قبول مراعات پرنسيپ هاى حقوق بشر محاکمه چنين ، جنایتکاران يك موضوع بين المللى بوده و كسى از آن انكار کرده نمى تواند، چنانچه نماينده ملل متحد در کابل اعلام کرد که حق مردم را كسى بخشيده نمیتواند و خود مردم درين باره بايد تصميم بگيرند! على رغم ادعاى ناجائز عده اى از وکلای ولسى جرگه در افغانستان مبنى بر اينکه برای اعاده صلح، جنایتکاران جنگى در دنيا اکثراً بخشيده شده اند. در ممالک ديگر موضوع جنایتکاران جنگى مصرانه پى گيرى و تعقيب شده است. واشنگتن پوست در ۸ مارچ ۱۹۹۹ راجع به دستگيرى معاون «پول پت، تاموث» در کمبوديا و اينکه وى تحت محاکمه قرار گرفته و کفاره قتل عام يك مليون کمبوديائى راکه در دوره حکومت وى بين سال هاى ۱۹۷۲ و ۱۹۹۹ به طور فجييع کشته شدند، خواهد داد، خبرى را به نشر رسانيده است.

همچنان در شماره مورخه ۲۴ جنورى ۱۹۹۹ روزنامه واشنگتن پوست، در صفحه دوم تحت عنوان «امريکا در لست مجرمين جنگى جنایتکاران کمبوديائى را اضافه ميکند»، آمده است که دو نفر از افراد عالى رتبه رژيم «پول پوت»، جنایتکار تره كى صفت، در لست جنایتکاران جنگى در کنار «کارا جيک» و «منگيست ميريام» رييس دولت حبشه اضافه شده است.

واشنگتن همه اين جنایتکاران را مى خواهد، يا در مملکت خود شان ويا در محکمه بين المللى محاکمه نمايد و جداً در تعقيب آنها ميباشد. گرچه جنایتکارانى مانند «ايدى امين» از يوگاندا و «پنو چت» از چلى درين لست نمى باشند، ولى امريکايى ها مى خواهند به يك فارمول مشخصى برسند و آن به وجود آوردن يك شاخص مشترک برای محکوم ساختن جنایتکاران جنگى ميباشد. در تحت اين فارمول، کشتار دسته جمعى، جرائم ضد بشرى و قين و فانه به هر شکلى که باشد، جنايات در مقابل انسان ها محسوب شده و بايد تعقيب شود.

اين موضوع بار اول نيست که عنوان شده است، بلکه حکومت امريکا هميشه در صدد به محاکمه کشيدن اين اشخاص ميباشد، چنانچه در شماره ۱۱ اپريل ۱۹۹۸ راجع به محاکمه اين گونه جنایتکاران اصرار صورت گرفته است. در آتهنگام و تا حال، «داورن کاراجيک» و جنرال جنگى وى «رادکو ملاديك» در لست اول اين محکومين قرار دارند، که مثله کردن و غيره اعمال غير انساني را انجام داده اند. اين ها از طرف محکمه بين المللى «هاگ» مورد تعقيب. بوده و مجبور اند در مقابل آن محکمه حاضر شده و و راجع به جنايات بى شماری که در حق مردم بيگناه و بى دفاع انجام داده اند، از خود دفاع کنند.

«کارا جيک» و جنرال جنگى وى «رادکو ملاديك» يكسال قبل طى مصاحبه اى گفته بودند که حاضراند تا خود را به محکمه بين المللى «هاگ» تسليم کنند، به شرطى که در صورت حبس به يکى از ممالک عيسوى، دوره حبس خود را بگذرانند، نه در يکى از ممالک اسلامى که ممکن با ايشان بد رفتارى صورت بگيرد.

در صورتیکه کاراجیک دستگیر شده بتواند، (2) يك مؤفقیت بزرگ برای ملل متحد به شمار خواهد رفت و در آینده هیچ مجرم جنگی نخواهد توانست آزاد باشد و جنایات وی نادیده گرفته شود. هنوز هم این موضوع طی سه سال گذشته به همان تازگی بوده و ملل متحد حتی جایزه ای برای گرفتاری آنها تعیین نموده است. این دو جنایتکار جنگی مانند دو موشی از يك غار به غار دیگری به حال فرار هستند.

« پول پوت » چند سال قبل در بالای يك چهار پای، در يك نقطه دور افتاده کمبودیا مرد و جنازه او را مانند ترکی به کدام بیغوله ای انداختند و مردم به لاش او با نفرت و اکراه از ورای پرده تلویزیون نگاه میکردند. یکی از همکاران وی هم بتاريخ ۷ مارچ ۱۹۹۹ دستگیر و به محاکمه کشانیده شد تا پرده از کشتار دو ملیون بیگناه بردارد که کمونیست های ملعون کمبودیا کشتند.

غیر ازین ملل متحد در نظر دارد جنایتکاران کشور افریقایی رواندا را که در حدود دو لک نفر را چهار سال قبل به طور فجیع به قتل رسانیدند به پای میز محاکمه بکشاند. از دستگیری « پنوچت » دیکتاتور چلی و محاکمه احتمالی وی در انگلستان تصامیمی گرفته شد، ولی نظر به نبودن اسناد کافی و وضع صحی وی از محاکمه صرف نظر شد و او به تاریخ اول مارچ ۲۰۰۰ به چیلی برگشت و در سال ۲۰۰۶ جان به ابلیس تسلیم نمود.

در شماره تاریخی ۲۱ مارچ ۲۰۰۰ واشنگتن پست، راجع به محاکمه سرب هائیکه در باسنیا قسمتی از یوگوسلاویای سابق کمپ های تعرضات جنسی را بر زنان مسلمان دایر کرده بودند، ذکر شده است. این اشخاص مسؤول پاک سازی قومی بودند و برای اولین بار بعد از محاکمه دو نفر از صاحب منصبان سربایی که به حبس ابد محکوم شدند، سخن از کمپ تعرض جنسی بر زنان مسلمان، زده میشود که بر طبق قوانین بین المللی يك جنایت بزرگ شمرده شده و متخلفین آن به حد اکثر جزا محکوم خواهند شد. « رودا میر کویچ، کونارک و زوران ویکوی » محکوم به آن هستند که زنان مسلمان را ربوده و آن هارا در عمارت يك مکتب که به حیث کمپ تجاوزات جنسی در آورده شده بود، زندانی و مورد تجاوز مکرر از طرف آنها و باقی عساکر قراردادند. این ها به پنجاه جنایت تعرض جنسی، قین و فانه و لت و کوب محکوم شده اند. امید است که این جنایتکاران همه با سردمداران خود که بالای مسلمانان از هر گونه ظلم و ستم خود داری نکردند، به سزای اعمال خود رسیده باشند. دو نفر نامبرده در سال ۲۰۰۱ به حبس ابد محکوم شدند.

متأسفانه هنوز هم « کاراویچ » که باعث قتل هزاران طفل معصوم و زنان مسلمان در باسنیا شده است، گرفتار نگردیده و به محکمه سپرده نشده است. خود رئیس جمهور یوگوسلاویا « ملوسویچ » در محکمه بین المللی « هاگ » تحت محاکمه قرار گرفته و خودش از خود دفاع میکرد. وی بعد از شش سال حبس در سال ۲۰۰۶ وفات کرد. بعضی ها علت مرگ او را مسمومیت قلمداد کرده و به این عقیده میباشند که شاید افرادی در خود محکمه و یا آنانی که بر ضد وی بودند، او را مسموم کرده باشند.

همچنان به تاریخ ۱۵ مارچ سال ۲۰۰۱ محکمه ای در سیرالیون واقع افریقا، تحت قیومیت ملل متحد تاسیس شد که دران اشخاصی را که باعث قتل هزاران بیگناه آن سرزمین شده اند، به میز عدالت بکشند و رئیس جمهور لایبیریا، شخصی به اسم « چارلز تایلر » هم که جز مجرمین جنگی بود، باید محکمه میگردید.

در صورتیکه جنایات این اشخاص که در مقابل مردم مملکت خود انجام داده اند و ملل متحد اعمال آنها را جنایات به مقابل عالم بشریت میداند و بالاخص مردمان باسنیا، کمبودیا، رواندا، چیلی، یوگاندا، سیرالیون و لایبیریا می دانند که جرم آن جنایتکاران غیر قبل بخشش بوده و به اساس فیصله محکمه بین المللی « هاگ » باید حکم اعدام، حبس ابد و یا هر نوع جزایی که در آن محاکم فیصله گردد، در حق آنان تطبیق میگردد، چنانچه در حدود پانزده نفر ازین مجرمین را تا حال جزا داده و بقیه هم به کیفر اعمال نا روای خود ها خواهند رسید.

ولی چرا جنایاتی که کمونیست ها و بعد تر تفنگ به دستان تنظیمی و قومندانان در حق مردم افغانستان کرده اند، بروی صحنه کشیده نشده و چرا آن ها نیز مانند جنایتکاران نازی، یا باسنیایی، یا رواندایی و یا کمبودیایی به چنگال قانون سپرده نمیشوند؟؟

طوریکه میبینیم در حصه جنایتکاران جنگی در افغانستان جسته و گریخته مقالات و پیشنهادهای از سال های ۱۹۹۰ به اینطرف نشر شده است، ولی کدام اقدام عملی درین باره صورت نگرفته است. در هنگام حکومت طالبان، پرچمی ها و خلقی های چوپه گریز شده، اغلب شان به ممالک « امپریالیستی » فرار کرده بودند و از برکت کمک های اجتماعی دشمنان قدیم خویش تغذیه می شدند، اما بعد از سقوط طالبان، جانین سال های هشتاد و فراریان سالهای نود دوباره

جان گرفته و به افغانستان برگشتند. ازین گروه يك تعداد شان در امور كشوری و لشكری مصروف شده اند و يك تعداد ديگرشان مصروف اتحاديه سازی و پلان سازی برای گرفتن قدرت مجدد در افغانستان می باشند.

آيا اشخاصی مانند سيد محمد گلابزوی، قادر، وزير دفاع تره کی، حسن شرق حامی این جنایتکاران در دوره سردار محمد داود مرحوم، سلیمان لائق، دستگیر پنجشیری، کشتمند، اناهیتهای راتیزاد، نور الحق علمی و امثالهم که همه آنان را می‌شناسند و اکنون آزادانه در نقاط مختلفه دنیا به سیر و سیاحت و تجارت و صناعت مصروف بوده خون ملت افغان را ریختاندند و جیب های خود را پر کردند، یکی در مونشن جرمنی، رستوران سر بفلک باز کرده و دیگری در نیویارک مغازه عظیمی دارد، یکی در استرالیا تجارت میکند و دیگری در کالیفورنیا خانه يك ملیون دالری خریده است. این یکی هم در ماسکو به ملیون ها دالر عاید دارد و دیگری در لندن از زندگی مرفه لذت میبرد. جنایاتی که اینها در حق ملت افغان کردند و تمام پی آمد های بعدی و تخریباتی که در سالهای ۹۰ صورت گرفت، محصول جنایات آنها میباشد، آیا لازم نیست که این اشخاص و همکاران شان که برای همه ملت افغان معلوم هستند، به ملل متحد معرفی شوند تا حق ملت افغان از ایشان بازخواست و مطابق اعمال شان محاکمه گردند؟!

این گروه که با وقاحت و دیده درائی، از جنایات خود دفاع و هنوز هم خواب « تیزس » های پوسیده و ناکام کمونیست را دیده و جنایات و آدم کشی های خود راجنگ طبقاتی قلمداد میکنند، چنانچه در آلمان با داشتن اتحادیه، اخبار وحتى تلویزیون به صورت منسجم به پروپاگندهای خود ادامه داده و شاخ و برگ شان در ممالک دیگر، مخصوصاً روسیه، با آنها کاملاً متحد بوده و شاید متحد ترین گروپ مجرم افغان های مجرم باشند.

باید بدانیم کسانی که مردم را در پل چرخي زندانی کردند، اعدام کردند، در پولیگون ها زیر بولدوزر نمودند، به کسانی که قبرهای دسته جمعی در کابل، هرات و مزار شریف و در بدخشان ساختند و جوانان نو نهال مردم را سر به نیست نمودند و این « پول چوت » های افغانی که خون صد ها هزار، بلکه ملیون ها افغان را ریختند، باید منتظر باشند که از کیفر اعمال خویش در امان نخواهند ماند.

باید ملل متحد و کمسیون های حقوق بشر همانطوریکه « کاراجیک » را محاکمه می کنند، این هارا هم به محاکمه بکشاند، زیرا جنایات این ها دست کم از جنایات « پول پت » و « کارا جیک » ندارد. در حالیکه اسرائیل بعد از بیشتر از پنجاه سال کسانی را که در « هولو کاست » یهود ها دست داشتند، هنوز هم دستگیر کرده و محاکمه میکند.

امید است روزی يك حکومت عادل و قوی در افغانستان هم به وجود آید تا این جنایت کاران را در هر جای دنیا که باشند، دستگیر و محاکمه نماید و آنگاه منشور مصالحه ملی که آنرا به صورت قلبی به میان کشیده اند آنها را هرگز نتواند که نجات دهد!!

برای فعلاً، وظیفه هر افغان با وجدان و وطن پرست، باید این باشد که تا جنایتکاران را شناسائی و به ملل متحد معرفی نموده و خاطر نشان نمایند که « پول پوت » های افغان، عین پروگرامی را که در کمبودیا تطبیق شد، در افغانستان نیز جنایتکاران، در حجاب روشنفکری، تطبیق نموده و اولین هدف شان از بین بردن طبقه تعلیم یافته و دانشمند افغان بود و بعدتر هر که را سد راه خود تصور مینمودند، مانند گوسفند سر بریدند. این جنایات در تاریخ هرگز فراموش نخواهند شد و عاملان آن باید محاکمه گردیده و به کیفر اعمال خود برسند!!

پایان

(1) خوشبختانه بر اساس زحمات تنی چند از افغانهای با درد ، محکمه هالند، جنایتکاران را محکوم شناخت ، که خوانندگان گرانقدر ما می توانند جریان آنرا از طریق مقالات و صاحبه آقای "امیری" با خانم "معروفی" در همین سایت تعقیب نمایند.

اداره پورتال AA-AA

(2) کارا چیچ نیز در اواسط همین سال 2008 دستگیر شده اکنون در انتظار محکمه خویش در هالند زندانی است.

اداره پورتال AA-AA